

Фа, найдоха тамъ нѣкой
волхвъ лжепророкъ Идде-
нинъ. име то мѣ Вариссѣвъ.

7 Който се нахождаше кодъ
Анѳѳпата Гергіа Павла,
който бѣше мѣжъ раздмѣнъ:
той повика Варнава и сав-
ла, и поиска да чѣе слово.

8 И Влѣума волхвъ (защо-
то това мѣ значи име то)
стоѣше имъ на срѣца, за-
щото искаше да ѡвжрне Ан-
ѳѳпата ѡ вѣра та.

9 И савлъ (който се наи-
меновъ и Павелъ) испжанисе
съ Дхъ стъа, и погѣднъ на
него.

10 И рече: ѡ ты, който си
пжленъ со секоа лжъа и со се-
коа злоба, и врагъ си на се-
коа правда, дѣволскій сѣне.
не щѣшъ ли да престанешъ
да развращавашъ правы те
пжтища Господни.

11 И сегъ, что ржкъ та
Господна (стигна) на вржхъ
тебе, и ще да ѡслѣпѣшъ,
и не щѣшъ да видишъ слжн-
це то до нѣкое си време. и
тоа чѣсъ нападнъ на него
мракъ и темнота, и пипа-
ше на самъ на тамъ и тра-
сеше человекы да го водатъ
за ржкъ та.

12 Тогдава като видѣ Ан-
ѳѳпато онова щото бидѣ,
повѣрова, и оудивляваше
на оученіе то Господне.

13 И като си ѡидоха ѡ Пѣфа
Павла и който бѣха съ него,

дойдоха въ Пергіа Памфѳ-
лійскаа: а Іѡаннъ се ѡдѣла
ѡ нихъ, и вжрнасе во Іеру-
салимъ.

14 И оны и влѣзоха ѡ Пер-
гіа и дойдоха во Антіохіа
Пісидійскаа, и влѣзоха въ
совѣрище то въ дѣнь събѣш-
тенъ и сѣднѣха.

15 И като бидѣ ѡбычно-
венно то чтеніе ѡ законатъ
и ѡ пророцы те, началницы
те на совѣрище то пратиха
(человѣка) кодъ нихъ, и ре-
коха: мѣжѣ братіе, ако има
въ васъ нѣкое слово да поб-
чите народатъ, говорѣте.

16 И стана Павла, и по-
маха съ ржкъ та, и рече:
мѣжѣ Іерузалтане, и който
се койте Бгъа, чѣйте.

17 Бгъа на-тоа народъ Іеру-
залтскій и зжра отцы те
наши, и прослави людіе то,
когато бѣха пришѣлцы въ
земла та Вѣгѣпетска, и съ
высока та своа ржкъ и звѣ-
де ги ѡ неа.

18 И до четѣридесать го-
динъ ги прехрани въ пѣ-
стѣина та.

19 И като истреви сѣдмъ
народъ въ земла та Хана-
анска, раздѣла имъ со жрѣ-
бѣи земла та нихна.

20 И по това послѣ, дава
имъ околъ четѣристотинъ
и педесѣ години сѣдѣи до
пророка самѣила.

21 И послѣ просѣха царь: